

Incipit moralizacō sup p̄be
tām ysaiam.

Isaias de genē re:
gali scāidū hebre
os. Tante autem
sanctitatē extitit vt
ponit cōmestoz q̄
cum exercitus sennacherib ibe
rusalē obsideret et iuxta aquas
syloe fixisset tentoria ita q̄ pisci
na et hostibz et ciuibz cōmunis
esset ysaias a domino ipetrauit
orando q̄ cū hostes ad piscinā
veniebant eam sine aqua repie:
bant. cum vero ciues ad piscinā
descendebant aquas in habūdā
ciā iueniebant. ita q̄ hostes mi
rabantur vnde aquas in ciuitate
habebant. **I**n cui? memoria aq̄
syloe adhuc non cōtinue sed cer
tis horis ac impellatis ebulliūt
fiat ait epiphani? Talis font
videtur esse gloria paradisi qz ista
est q̄ ex orōe ysaiē id est ex ordi
nacōne dei solis ciuibz id ē solis
bonis et iustis se exhibet. hosti:
bus vero et impijs et peccōribz
se subtrahit atqz latet. **I**sta em̄ ē
fm̄ aug? que nulli negabit dig
no. **V**el dic q̄ ista ē diuina grā
et deuocō que solis ciuibz et scis
hominibz cōcedit. hostibz vero
id est peccōribz q̄ sunt de exercitu
sennacherib id ē dyaboli q̄ ibe
rusalē id ē ecclām cotidie obsidet
denegat. **M**ali em̄ istū fontem
inuenerūt valde ficā: boni inue
nerunt ip̄m opulētū et plenum
quia fons cōpūctionis et deuoci

onis a malis inuenit̄ aridus : a
bonis vero inuenit̄ dulcis et sapi
dus et amenus. qd̄ ē ecclā verū de
fonte et grā cōpassiois vel de fon
te diuine scripture vel cuiuslibet
spūalis recreacōis **Z**ach. xij. E
rit fons patēs domui iacob. **I**l
le ecclā fons nō cōtinue sed certis
horis erupit qz diuina grā scdm̄
di ocaultā ordinaconē qm̄ volt se
subtrahit atqz venit: cōpūctio ec̄
et deuotio non solz cōtinue fluere
sed impellatū certis horis et di
uersis a deo ordinatis solet eru
pere et manare. **J**ob. iij. Spūs
em̄ vbi volt spirat. quia sic dicit̄
ad roānos. ix. Non ē volētis ne
qz curretis sed dei miserētis **V**el
dic q̄ talis fons debet esse p̄lat?
quia scz iste debz se quātū ad ma
los exhibere ficā sterilem et au
sterū. quātū ad bonos aut̄ efflu
entem et plenū: ficā em̄ et durz
et rigidū dnt̄ eū hostes ibz. i.
tirāni ecclē sentire. boni vero qui
ibz. in id ē ecclē sunt ciues et aīci
ip̄m dnt̄ effluentē et piū libealē
et fluidū inueniē. vñ ecclā. xij. Be
ne fac iusto et nō dederis impio
qd̄ tamē ē cōtra multos ecclesiā
ticos et p̄latos qui scz liberalioēs
sunt ad histriones et tirānos no
biles qui ecclē sūt hostes qm̄ ad
bonos et paupes qui sunt ciues
magisqz et affluēci? malos pro
mouent: bonis vero subditis et
paupibz ficos auaros et ipios
se demōstrāt **J**ob. iij. Dilexerunt
hoīes magis tenebras q̄ lucem.

Vel dic q̄ talis fons ē iudex
vel platus. p̄sonarū acceptor q̄
scilz solis ciuibz. i. solis nepoti-
bus notis et familiaribz se libera-
le exhibet. hostibz vero. i. extra-
neis quibz aq̄; ficus sterilis et
auarus apparet. qz scz aq̄s bene-
ficiorū suorū tpaliū solis illis cō-
municat q̄s scz genēaliter negat
cū tam ad fōtē ptineat q̄ sit pa-
tēs et cōis omibz.

Quidā p̄familias plātauit
vineā elcā; et sepi arcū
dedit eam et la pidesele-
git ex ea et edificauit turrim in
medio eius. et torcular extruxit
in ea. et expectauit q̄ faceret v-
uas et fecit labruscas. Iste ergo
indignus contra eā incepit tota-
liter cōminari. Qui d ei inqt de-
bui facere vinee mee. et non feci.
Et nūc ostēdā vob qd faciā vi-
nee mee. Auferā sepē eius et erit
in direpōez. diruā maceriē ei?
et erit in cōculcōez. nō putabi-
tur et nō fodiet et ascēdet spine
et repres sup eā. et nubibz mā-
dabo desup ne sup eā pluāt ym-
brē. **R**m̄ sic b̄ ibidē exponit
vineā dñi sabaoth dom̄ israhel
ē scz eccā vel religio quā scz in a-
gro b̄ mūdi plātauit. sanguīe
suo rigauit. et sepē āgelicē p̄tec-
cōis ei cādedit turrē cōtēplacōis
ī ea cōstruxit et torcular passio-
nis p̄pe in ea fabricauit. lapides
qz. i. offendiāla et errores in ea
sustulit et amouit. **M**atth. xxi.
Hō qdā plātauit vineā et arcū

dedit ei sepē. et fodit in ea torcu-
lar. et edificauit turrim. q̄p̄ a p̄n-
cipio exspectauit q̄ h̄ vinea reli-
gionis vel ecclie vuas. i. vtutes
et opes bōz opm faceret et q̄ vno
solacōis ip̄z dñz recrearet. h̄ re-
uera ista nō videt facere vuas sed
labruscas. nō opa bona h̄ vana
nō act? vtuosos h̄ potit? mutiles
et deficiōsos. **J**e. xx. Quō cōfusa
es in p̄ua. vinea aliena. Et iō i.
dignus dñs beneficia sua ab ea
subtraxit sepē et maceriē diuie p̄-
tecōis submouit. et dēombz et
tirāmis eā in direpōez et cōcula-
cōez exponit. **I**ā ei sic apparz sen-
sui ista vinea p̄ exaiacōez et dis-
cussione nō fodit? p̄ cōrōes a
suis supfluitatibz nō putat? aut
scinditur quinimmo spinis tem-
poralium sollicitudinum pun-
gitur et reprobz quarum spine sūt
acute et curue et tēaces idest mlti-
ta prelatoz et ecclasticorum rapi-
na et auara tenacitate repletur
et sic a deo maledicta et condē-
pnata ē. Et ideo de eo videt posse-
dici illud p̄uerbioz vicesimo q̄r-
to. **P**er agrū pigri hominis t̄ra
sua et per vineam viri stulti. et
ecce totum repleuerant vrtice et
operuerant superficiem eius spine
et maceria lapidum dirup-
ta erat. Et breuiter videtur q̄ de-
us mandauit nubibz desuper. i.
sanctis et angelis suis ne super
istam pluant et imbrem spiritu-
aliū bonoz et bñficioz infundat.
qz scz iā videt dñs ipsū deliquisse

et in suis manibus dimisisse et de
eius regimine non curasse. postquam ab
bominatus est hereditatem suam et
possessionem suam spreuit. **¶** Vel dic
moraliter de vinea anime anime. Expo
ne et dic quod turris est contemplatio:
torcular anime.

Isaïas vidit dominum super soli
um excelsum et elevatum et ea
que sub ipso erant replebant tem
plum: seraphim stabant super illud
sex ale vini et sex ale altari duabus
volabant pedes eius et duabus
volabant et clamabant alter ad
alterum: sanctus sanctus sanctus. et commota
sunt supliminaria cardinum a vo
ce clamantis et impleta est domus
fumo. **¶** Per istos seraphim qui
interpretantur incendium intelligo vi
ros sanctos qui scilicet per caritatem ardent
et alios in deum elevant et inflam
mant quia isti per certo solent alii
contemplationis de mundo in patri
sum volare: solium domini et maiesta
tem circumire et templum paradisi
metaliter visitare: nec non sanctus
sanctus in honore trinitatis do
cantare totamque domum ecclesie fu
mo orationis et sanctarum affectionum im
plere et clamorem divine laudis
et predicationis alter ad alterum per
clamare et cardines ecclesie id est a
lios fideles ad conversionem et devo
tionem concitare et mouere. amos
ix. Percutite cardines et moueantur
supliminaria. psalmi. xl. Clama
ma. quid clamabo. omnis caro
fenus. Sed quid. pauldubio iste
ale contemplationis istorum debet

esse sextuplices. id est. sex partes con
templationis quas debent habe
re fideles. que sunt: amor feruens.
spes erigens. deuotio vngens. o
ratio supplicans. consideratio christi
operum eiusdem gratias agens. humilitas
in propriis meritis. id est. de propriis me
ritis non presumens. **¶** Istarum enim ala
rum seu virtutum due sunt que cor
dis faciem id est intellectum conuer
nunt scilicet humilitas et consideratio
christi. **¶** Ista enim duo magis pertinet
ad intellectum scilicet proprios defectus
cognoscere et inde humiliari
et considerare christi beneficia et in
de regnari. **¶** Iste due continentur pedes
id est affectum quia secundum augustinum pes
meus affectus meus scilicet amor et de
uotio. **¶** Affectio enim amat et confi
derat. affectio se per deuotionem vn
git et rigat. **¶** Item duabus alis vo
lare dicuntur et iste sunt spes et oratio
iste enim usque ad solium patris vo
lant et tamen christi beneficia secum
portant. **¶** Ideo de istis sex alis. id
est istis sex contemplationibus partibus
potest dici totum illud ieremias. pa. ix. quod sex
erant gradus quibus ascendebat
ad solium. **¶** Vel dic quod sex ale se
raphim sunt virtutes hominis iusti
due scilicet que caput seu faciem id
est intentionem contingunt videlicet
iusticia ut sit intentio recta innocen
cia ut sit mundi. **¶** Item ale due que
pedes id est affectionem contingunt
scilicet tyancia ut sit modesta spes
celestium ut sit erecta. **¶** Iste due sunt
quibus debet volare contemplatio
que volat ad celi gaudia terrarum et

consideracō que volant ad mor-
tis seu inferni tormenta. **N**te et
go sūt ale q̄b̄o d̄z volare anima
viri iusti sc̄z ala innocētie volat
ad seip̄z; ala iusticie volat ad p̄-
imū. Ala tyantie volat ad mun-
dū. ala spei volat ad deū; ala ve-
ro timoris volat ad mortē i deū
vel in infernū. Bene igit̄ dicit̄ de
iustis ysa. xl. **Q** ipsi assumēt p̄-
nas vt aquile. 2c. et in ps̄ Quis
dabit in p̄nas vt colūbe et vo-
labo et requiescā.

Qum̄ t̄x israhel ezechias
egrotat̄ et promisit domi-
nus quindecim annos
supaddē vite sue et vt de sanita-
te r̄cupanda c̄tiōz fiet̄ fecit̄ d̄ns
vmbra p̄ decē lineas retrouer-
ti in horologio achaz; sol ei a p̄-
gressu cursus sui p̄ decē ḡdus et
lineas r̄trocessit. et sic vitā regi
supaddidit. vmbra v̄o r̄trocedē-
te sol necessario r̄trocessit. **I**st̄d
autē iter cetera dei opa magnū
fuit mirabile qz sc̄z sol q̄ ē plane-
ta nō retro gradus cū dei miracu-
lo r̄troiuit. **I**git̄ allegorice lo-
quēdo horologium qd̄ continue
currit. quousqz veniat ad termi-
nū vbi cadat. siḡt hūanā natu-
rā q̄ sc̄z semp̄ ē in cursu et fluxu
q̄usqz ip̄az sistē facit casus mor-
tis. **J**ob xiiij. **C**onstituisti t̄m̄ios
eius q̄ p̄teriri nō poterūt. **N**ā
fiat pondera et mēsure horolo-
giū continue faciūt fluē et inces-
santer currē. quousqz ad p̄ctū
et ad horā ad quā tensū ē p̄uei-

re habeat tunc vero solet disten-
di et cāpanarū sonitus audiri.
Sic vero vita hūana s̄m̄ p̄dd̄
et mēsurā dīne p̄uidētie et s̄m̄ qd̄
a deo c̄tinue h̄z fluē quousqz ad
horā mortis valeat p̄uenire. **T**c̄
ei horologiū istud p̄ mortē dis-
tendit̄ cāpanarū. i. aīcoz et vici-
nozū fletus et sonitus audiūtur.
Mat̄h̄ ij. **V**ox in rama audita ē
ploratus et vlulatus multus. p̄
vmbra mēciam istius horologi
intelligo vicia gn̄is hūani q̄ sc̄z
decē lineas h̄ere dicūtur quia p̄
transgressionē decē mandatorū
ab inuicē distinguūt̄ q̄ ecā v̄m-
bra dicuntur pro eo q̄ mentis i-
telligēcia p̄ ea offuscatur. **P**s. **C**o-
operuit nos vmbra mortis p̄
solem intelligitur dei filius. q̄
cā malachie q̄rto sol iusticie nū-
cupatur. p̄ decem gradus intelli-
gitur decem t̄ranorū r̄onabiliū
status. i. nouē ordines angelo-
rum et humana natura. **P**er re-
gem vero infirmū intelligo adā
cum sua posteritate. qui sc̄licet
rex corpaliū curarum dicitur. et
qui ecā diuersis vicis infirma-
tur. **P**s̄. **M**iserē mei domine quī
infirmus sum. **I**git̄ dico q̄ rex
iuda. idest homo dudum diuer-
sis viciorum languoribus infir-
matur. **I**ta q̄ in horologio vite
humane vmbra peccati iam p̄-
cessisse decē lineis. i. vsqz ad t̄rāf
gressionē x. mādatoz decalogi
videbat̄ q̄ ip̄ iā hoīes poterāt di-
cē illud. **J**eremie sexto. **D**e nobis.

quia declinavit dies et facte sunt
 longiores vmbre respici. Sed p
 certo deus p̄ volens istū regem
 idest hōinē a peccō saluare. fecit
 solem idest filiū suū b̄ndictū ab
 excellēcia sue dicitatis quod amō
 retrocedē et p̄ sūmā builitatem
 transactis nouē gradibz idest no
 uem angeloz ordimibus. ad deci
 mū gradū id est ad huānā natu
 ram que ecā in dragma decia fi
 gurat p̄ incarnacōnē descendere
 et venire. Eccl̄. xlvij. Retro redi
 it sol: et addidit vitam regi Sic
 ergo factū ē q̄ vmbra peccā in ho
 rologio vite huāne similit̄ retro
 cessit. et vita et sanitas grē ip̄i re
 gi. i. homini applicuit et accessit
 Quia p̄ certo hō tūc t̄pis est sa
 natus cū sol iusticie xp̄us ad gra
 dū decimū est reuersus. et p̄ bea
 tam incarnacōnē in hōinē ē con
 uersus p̄ s̄. Conuētere dñe. vsqz
 quo. Gen̄. xix. Sol egressus est
 sup̄ terram: et loth egressus ē se
 gor. Vel dic moralit̄ q̄ horolo
 gium quod fluit est volūtas: sol
 vero qui illuminat ē grā: quia ve
 re tūc rex iste id ē hō infirmus et
 lāgidus p̄ peccā sanat. q̄n sol di
 uine grē p̄ decē gradus. i. p̄ adim
 plecōnē decē mādatorū ad ip̄z re
 uertit. et q̄n vmbra ignotācie v̄l
 peccā in horologio cordis sui mi
 nuatur et aufert. vmbre em̄ peccā
 diminuō et solis seu grē illuina
 tio et decē ḡduū. i. x. mādatorū
 impleō nichil aliud ē q̄ ē gis ai
 me. i. affectus curacō et saluacō. p̄ s̄

Dñe saluū fac regē. **E**xplicat
 moralizacō sup̄ ysaia. **I**ncipit
 moralizatio sup̄ Iheremiā p̄pham

Heremie p̄ceptū fuit q̄
 lumbare suū accipet et i
 eufratē abscondet infra
 petra. Qui p̄ multū tē
 pus ad eufratē redijt et
 lūbare putrefcū inueit ita q̄ n̄l
 li vsui aptū esset. Dixit aut̄ sibi
 dñs q̄ lūbare domus isrl̄ erat q̄
 sibi diu adhaerent. quā cū vicijz
 putrefactā intēdebat p̄icē et de
 terra p̄pria captiuare. Illud alle
 ga q̄ nullus ē ita adherēs deo p̄
 caritatē et scītātē si in eufrate qd̄
 intēptat frugifer. i. fructibz diui
 ciarū et in aq̄s deliciaz mergat̄
 qui p̄ vicia putrefiat ita q̄ ab he
 sione q̄ hēbat dō prozsus cadat
 Psa. xiiij. Quasi cadauer putri
 dum non habebis cōsozcium.

Illud quod sup̄ ca. xvij. dici
 tur de figulo qui sedēs sup̄ ro
 tam faciebat vas quod cū dis
 sipatū fuisset de eodē luto fecit a
 liud vas p̄ ut placuit sibi. Cui
 quidē figulo assimilat̄ deus qui
 filios israhel quos destruebat et
 quos finaliter reedificare et con
 struere itez intendebat p̄t ad oc
 cultam di p̄destinacōnē adduci
 que scilz alios edificat saluat et
 plantat. alios destruit et damp
 nat: et quādo illū quē an̄ destrui
 p̄ peccm̄ pmiserat. itez p̄ penitē
 ciam repat et reformat. qd̄ ecā
 t̄paliē q̄nqz fecit. qz illū aq̄n itez
 ad p̄speritatē rehuat et iſtaurat